בס"ד "הדף היומי לתולדותינו"

יום **א'**, **י"א** ב**ניסן** תשס"ב (**24** במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע טוב ושמח!

ובאמת השבוע התחיל ברגל שקטה יותר; יהי רצון שנזכה לימים רבים כאלה...

לאור הכוונה לצאת ל'חופשה' למשך חג הפסח כבר אחרי הדף ביום ג', ולאור חשיבות חינוך הבנים בכלל ובהקשר לחג הפסח – זמן חירותנו – בפרט, אבקש רשותכם להקדיש את הדפים השבוע להמשך הדיון בספר "פניני הלכה – פסח" על ענייני ההגדה. בשיעור מפי הרב מרדכי אלון לפני שבוע, הוא נתן משמעות נוספת לפסוק, **"חושך שבטו, שונא בנו..."** [משלי י"ג 24]. '**שבט**', הוא אומר, אינו רק **מקל** אלא גם **שבט** – קבוצת המשפחות שהנך שייך אליה. פתגם זה, לדבריו, בא גם ללמדינו כי הורה שאינו חושף את בניו לשורשים שלו אינו עושה דיו לבנות, לחזק ולתחזק את יסודות הזיהוי העצמי של בניו. ובכך, מגלה שאולי לא אוהב אותו כל-כך...
ובכן, במעט הדיו שנשאר לי עד הכניסה לחג, ברצוני להמשיך בדברי התורה והחינוך מספר חשוב זה -

מדור "שואלים ודורשים"[המשך]:

אלא שהעיקר מן התורה – להעביר את המסורת בליל הסדר לילדים, כפי שנאמר בפסוקים רבים. ובזה שונה מצווה זו מכל המצוות... שאמנם לכל המצוות אנו מחנכים את הקטנים, מלמדים אותם לשמור שבת, לאכול כשר, לברך ולהתפלל. מכל מקום, כל מצוות החינוך למצוות היא מדברי חכמינו ז"ל, ורק בשתי מצוות נצטווינו מהתורה לחנך את הילדים. והן: הסיפור ביציאת מצרים, ולימוד תורה. וזאת, מפני שהן מצוות יסודיות כל כך, שעל ידן נבנית אישיותו של הילד הישראלי - על ידי הסיפור ביציאת מצרים יכירו הילדים בגדולת הבורא המשגיח על בריותיו, ויידעו כי ה' בחר בנו מכל העמים להיות לו לעם סגולה. ועל-ידי לימוד התורה, יידעו כיצד עליהם לחיות באופן שמבטא את הקשר המיוחד שבין ישראל לאביהם שבשמיים.
אכן מעניין שגם החיוב ללמוד תורה נלמד מהפסוק, [דברים י"א 19] **"ולמדתם אותם את בניכם לדבר בם..."** ולמדו חכמינו שמי שמחוייב ללמד את בנו צריך ללמוד בעצמו [מסכת קידושין כ"ט:]. אפשר ללמוד מכך, שעניינה העיקרי של התורה הוא להשפיע ולהוסיף חיים בעולם ולא רק לרומם את היהודי הפרטי. ולכן, הבליטה התורה במצווה זו את המצווה ללמד את הבנים, שזאת עיקר מגמת התורה להשפיע על כל ישראל בכל הדורות, ומתוך כך, ברור שגם כל יחיד ויחיד לעצמו מצווה ללמוד תורה כפי יכולתו. יתר על כן, כאשר אדם לומד על-מנת ללמד, לימודו יסודי ועמוק יותר. וכן במצווה לספר ביציאת מצרים, הדגש הראשון להעביר המסורת לבנים, ומתוך כך ברור שגם האב עצמו מצווה לעסוק ביציאת מצרים לעצמו, ואף ההורים עצמם לומדים טוב יותר את ההגדה כאשר הם יודעים שעליהם ללמדה את בניהם.

המצווה לספר ביציאת מצרים בליל פסח –

מצווה מן התורה לספר ביציאת מצרים בלילה שבו יצאנו ממצרים לחירות עולם. ואמנם בכל יום מצווה היא לזכור את יציאת מצרים, שנאמר, **"למען תזכור את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי חייך"** [דברים ט"ז 3] ודרש רבי אלעזר בן עזריה: 'ימי חייך' – הימים, 'כל ימי חייך' – לרבות הלילות [מסכת ברכות י"ב:] וכדי לזכור בכל יום ולילה את יציאת מצרים, אנו מוסיפים בתפילת 'קריאת שמע'

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה בחודש הגאולה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל

בס"ד

"הדף היומי לתולדותינו"

יום **א'**, **י"א** ב**ניסן** תשס"ב (**24** במרץ)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

את פרשת "ויאמר", שנאמר בה: **"אני ה' אלוקיכם אשר הוצאתי אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלוקים, אני ה'."**
{ההמשך, בע"ה, מחר}

"...ועת צרה היא ליעקב וממנה יוושע." [ירמיה ל' 7]

יום נעים ושמח, בציפיה לישועה בחודש הגאולה!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל